

РЕШЕНИЕ

№ 3779

гр. София, 08.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 17.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **9655** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба от „П. Д. Т.“ –Е. – [населено място], представлявано от управителя П. Д. срещу Ревизионен акт № Р-22221020006224-091-001/05.05.2021г., издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията, и Т. Н. В. – ръководител на ревизията, изменен с Решение № 1220/10.08.2021г. на Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който са направени корекции на деклариранияте от дружеството резултати по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 18 696,04 лв. за ревизирания данъчен период месец август 2020 г. Жалбоподателят излага съображения, че оспореният РА е необоснован, незаконосъобразен, издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при нарушение на материалния закон. Счита, че ревизиращите са обосנוвали извода си за липса на ВОД само с липсата на доказателства за преминаване на МПС през ГКПП К.. Сочи, че с Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност /ППЗДДС/ са указани документите, изискуеми за удостоверяване на ВОД, а такива в случая са налице. Позовава се на Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки /CMR/ и сочи, че представените ЧМР съдържат изискуемите от Конвенцията реквизити, а непопълването или неправилното попълване на отделни части от товарителниците не води до загуба на доказателствената им сила. Прави извод, че след като доставчикът разполага с редовни от външна страна ЧМР, същите удостоверяват условията на превозния

договор. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят чрез пълномощника си адвокат З. Н. поддържа жалбата на изложените в нея основания и моли съда да я уважи. Претендира присъждане на направените по делото разноски за държавна такса и ССЕ.

Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221020006224-020-001/14.10.2020г. е възложено извършването на ревизия на „П. Д. Т.“ –Е. за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за данъчен период месец август 2020 г. Заповедта е връчена на 23.10.2020 г. по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на обявения от дружеството електронен адрес. На основание чл. 114, ал. 1 от ДОПК, считано от тази дата тече определеният тримесечен срок за извършване на ревизията и изтича на 23.01.2021г. Съгласно чл. 114, ал. 2 от ДОПК във връзка с чл. 113, ал. 3 от ДОПК срокът на производството е продължен до 23.03.2021 г. За целта са издадени Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221020006224-020-002/25.01.2021г., връчена електронно на 25.01.2021г. и Заповед за изменение на ЗВР№Р-22221020006224-020-003/23.02.2021г., връчена електронно на 16.03.2021г. Всички заповеди по хода на ревизионното производство са издадени от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221020006224-092-001/ 06.04.2021г., връчен електронно на същата дата, ведно с доказателствата. Жалбоподателят не е подал възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-22221020006224-091-001 от 05.05.2021 г., издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията, и Т. Н. В., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 20.05.2021 г.

Процесната ревизия е първа за спорния период и вид данъчно задължение.

Упражняваната от жалбоподателя икономическа дейност е покупка на хранителни и нехранителни стоки и последващата им продажба. Установено е, че за ревизирия период жалбоподателят е имал едно лице, наето на трудов договор – Г. И. Д., ЕГН 740218xxxx, същият е нает в общо девет дружества, включително представляваните от жалбоподателя, на едночасов работен ден, както и в [фирма], ЕИК[ЕИК] на четиричасов работен ден.

С цел събиране на доказателства и установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на ревизираното лице са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения №Р-22221020006224-040-001 от 28.10.2020 г. В отговор са представени документи, обсъдени в мотивите на РД и РА.

Установено е, че за ревизирия период „П. Д. Т.“ –Е. е декларирало вътреобщностни

доставки /ВОД/ към получателя РЕТ Ф. Н., EL801275241, Гърция, за което е издало фактури №10...039 от 06.08.2020 г., №10...040 от 12.08.2020 г., №10...041 от 14.08.2020 г., №10...042 от 20.08.2020 г., №10...043 от 26.08.2020 г., №10...044 от 28.08.2020 г. и №10...045 от 28.08.2020 г. Доставките са с предмет – различни резервни части и консумативи за автомобили. Във фактурите е отразено плащането в брой, но ревизиращите не са установили за това да са налице доказателства. Жалбоподателят е дал писмени обяснения, в които е посочил, че с клиентите на дружеството контактува управителят, а всички останали дейности в склада и офиса, включително осигуряване на транспорт и товарене на стоките, се извършват от лицето, наето на трудов договор - Г. И. Д..

С цел установяване на факти и обстоятелства досежно реалността на фактурираните ВОД към клиента РЕТ Ф. Н. ревизиращите са изпратили искане до данъчната администрация на Гърция. Проведена е административна процедура по обмен на информация съгласно Регламент /ЕС/ №904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност /Регламент №904/2010/, изменен с Регламент /ЕС/ 2017/2454 на Съвета от 5 декември 2017г. Искането е с референтен №АТ ВГ 033814 EL 11-2021 20210125 AF RI R. Получен е отговор, видно от който управител на РЕТ Ф. Н. е А. А., български гражданин. Гръцките данъчни власти са посочили, че проверяваното дружество е deregистрирано за облагане с данък върху добавената стойност, считано от 03.11.2020г., тъй като не се намира на посочения адрес и въпреки многократни опити не е осъществена връзка с негов представляващ или пълномощник.

В хода на ревизията е установено, че доставките, фактурирани като ВОД, са с предходен на жалбоподателя доставчик [фирма], ЕИК[ЕИК]. Иницирирана е насрещна проверка на това дружество, за резултата от която е изготвен Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221021047495-141-001/19.03.2021г. Установено е, че в отговор на връченото му искане за представяне на документи проверяваният субект е представил договор за покупко-продажба на стоки, фактури на предходни доставчици, аналитични регистри на счетоводни сметки и оборотна ведомост. Счетоводителят на дружеството е дал обяснение, че предмет на доставките са авточасти по заявка на клиента, като дължимите суми се превеждат авансово по банков път, а след издаване на окончателните фактури разликата се плаща в брой. Посочено е, че при несъответствия и връщане на исканите стоки се издават кредитни известия, а транспортът се осигурява от получателя.

Видно от мотивите на РД и РА, от страна на органите по приходите не е оспорена реалността на доставките, фактурирани на жалбоподателя от [фирма].

За доказване на извършени транспортни услуги във връзка с превоз на предназначения за ВОД стоки, задълженото лице е представило международни товарителници /ЧМР/ и потвърждения за получаване. В товарителниците като превозвач е вписано [фирма], ЕИК[ЕИК]. и моторни превозни средства /МПС/ с рег. номера С. и С..

С Протокол за извършена насрещна проверка №П-22221020200312-141-001/22.12.2020г. са обективирани резултати от направена проверка на превозвача. В отговор на връченото му искане за представяне на документи дружеството е представило оборотна ведомост, главна книга, счетоводна справка за осчетоводени разплащания, Договор за превоз от 23.01.2020г., сключен

между жалбоподателя, като товародател и [фирма], като превозвач, свидетелства за регистрация на МПС марка Ф. транзит, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма], ЕИК[ЕИК] и М. В., рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма], ЕИК[ЕИК]. Представени са също фактури за платен наем на товарни автомобили и фактури, издадени на жалбоподателя за извършени транспортни услуги. Фактурите са придружени с международни товарителници /ЧМР/. Превозвачът е дал писмено обяснение, в което е посочил, че разплащанията с клиента са извършвани в брой, заявките са правени по телефона, видът на превозваните стоки е авточасти и автоаксесоари. Представени са фактури за закупено гориво и за платени пътни такси. Посочено е, че автомобилите са с максимална маса, непревишаваща 7,5 тона и нямат изискване за тахошайби. Като водач на МПС е посочен Ц. Ц.. Дадено е обяснение, че стоките са товарени от склад на [фирма], находящ се в [населено място], [улица] транспортирани до адрес, указан от изпращача. Като място на разтоварване е посочен [населено място] /Т./ и получател К. Papadopoulos.

За удостоверяване преминаванията на територията на Гърция на вписаните в товарителниците МПС ревизиращият екип е изискал информация от Агенция „Пътна инфраструктура“ /А./. При съпоставка на датите, вписани в ЧМР за получаване на стоките на територията на Гърция с данните от А. е установено, че превозни средства с посочените регистрационни номера не са преминавали границата на Република България на съответните дати. Подробни данни относно местонахождението на МПС по дати и часове са описани таблично на стр. 15-18 от РД и е приложена справка от А. Национално Т. управление.

При тези факти и обстоятелства ревизиращият екип е оспорил реалността на фактурираните ВОД. Този извод е формиран след съпоставка на получената от А. информация за движението на процесните МПС с резултата от извършената проверка от данъчната администрация на Гърция на получателя РЕТ Ф. Н., а също като е взета предвид и липсата на доказателства за плащане на процесните вътреобщностни доставки. Ревизиращите са направили извод, че липсват доказателства стоките да са транспортирани от територията на страната до територията на друга държава членка, каквото е изискването на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС. Поради това на основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС и при условията на чл. 67, ал. 2 от ЗДДС върху данъчните основи на фактури, издадени от задължения субект на процесния чуждестранен клиент, е начислен дължим данък върху добавената стойност, общо в размер на 5 067,56 лв.

При тази фактическа обстановка ревизиращият екип е преценил, че на жалбоподателя не се следва право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма]. Видно от мотивите на РД и РА, посочено е, че не са налице предпоставките на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, а именно не е доказано реалното извършване на транспортни услуги по маршрут С. - Гърция. С оглед това е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 430,00 лв. по издадените от превозвача фактури.

В хода на ревизията органите по приходите са приели, че на ревизирувания субект не се следва право на приспадане на данъчен кредит в размер на 13 198,48 лв. и по фактури №0...0139 от 18.08.2020 г., №0...0132 от 05.08.2020 г. и №0...0133 от 10.08.2020 г., с начислен ДДС общо в размер на 13 198,48 лв., издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК].

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение №1220/10.08.2021г., с което е изменен

като установения с РА резултат по ЗДДС за периода месец август 2020 г. в размер на 2 003,94 лв. данък за възстановяване е определен на 15 202,42 лв. данък за възстановяване. Видно от уточнителна молба от ответника на лист 96 от делото с Решение №1220/10.08.2021г. на директора на ДОДОП – С. РА е частично отменен досежно отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 13 198,48 лв. по фактури, издадени от [фирма]. Предмет на съдебен контрол е РА само в потвърдената му част, а именно досежно сумата от 5 497,56 лева, от която 5067,56 лева – доначислен ДДС на основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС по фактури, издадени от жалбоподателя към РЕТ Ф. Н. и 430,00 лева – отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени на жалбоподателя от [фирма], на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-04-731/10.09.2021г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

По делото е назначена съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение не е оспорено от страните и прието от съда като обективно. Съгласно заключението на ССЕ, от предоставените документи и информация от „П. Д. Т.“ –Е., утвърден сметкоплан, счетоводна политика, оборотна ведомост, главна книга аналитични регистри и стоков поток, е направен извод, че при документирането на стопанските операции в счетоводните регистри е спазен принципа за текущо начисление, като същото се осъществява по аналитични нива от индивидуалния сметкоплан. Същото дава възможност за аналитично проследяване на стопанските операции. Вещото лице счита, че счетоводството на РЛ през процесния ревизиран период, е водено законосъобразно и документално обосновано, подробно описано в Констативно-съобразителната част.

Според ССЕ представените документи от „П. Д. Т.“ –Е.: фактури за покупки и продажби, адресирани до външни получатели, които съгласно чл.4, ал.2 от Закона за счетоводството са първични счетоводни документи.

Първичните счетоводни документи, адресирани до външен получател съгласно чл.6, ал.1 от Закона за счетоводството, трябва да съдържат най-малко следната информация: 1. наименование и номер на документа, съдържащ само арабски цифри; 2. дата на издаване; 3.наименование или име, адрес и единен идентификационен код от Търговския регистър или единен идентификационен код по Булстат или единен граждански номер или личен номер на чужденец на издателя и получателя; 4. предмет, натурално и стойностно изражение на стопанската операция.

След запознаване с процесните фактури за покупки на „П. Д. Т.“ –Е., експертизата е установила, че същите съдържат реквизитите, по чл.6, ал.1 от Закона за счетоводството.

Вещото лице е анализирано фактурите за доставки от [фирма], но тъй като същите не са предмет на съдебно оспорване, в тази част заключението на ССЕ, е неотнормимо към разрешаване на спора.

Според експерта документите удостоверяващи извършването на вътреобщностна доставка на стоки са регламентирани в чл.45 от ППЗДДС и за конкретния случай те са: 1. документ за доставката - фактура за доставката, в която, когато получателът е

регистриран за целите на ДДС в друга държава членка, се посочва идентификационният номер по ДДС на получателя, издаден от държава членка, под който номер му е извършена доставката; 2. документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка - транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка. В тази връзка счита, че документите, въз основа на които са осчетоводени последващи доставки от жалбоподателя към Р. Ф. Н., са както следва: копие на фактура; международна товарителница; потвърждение за получени стоки на територията на държава членка на ЕС, с което отговарят на изискванията на чл. 45 от ППЗДДС.

След като е проследил стоковия поток на стоките по процесните фактури към клиента Р. Ф. Н., Приложение № 2, експертът констатира, че за извършените продажби стоките са доставени от ЕЛ БИ К. – Е. с фактури №[ЕГН] и №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН], №[ЕГН] и №[ЕГН].

Продажбите по процесните ВОД са платени от Р. Ф. Н. на „П. Д. Т.“ –Е., подробно описано в Констативно-съобразителната част.

По искане на жалбоподателя в качеството на свидетел е разпитан Г. И. Д. - пълномощник на дружеството. Последният заявява, че дружеството се е занимавало през процесния период август 2020 г. с търговия с дрехи, обувки, домашни потреби, авточасти и консумативи, като стоката е била предназначена предимно за Гърция. Структурата на дейността на търговеца е била изградена по следния начин: по заявка на управителя, като негов представител, Д. е организиран по покупките, съхранението и транспорта на заявените стоки; изготвял инвойс фактурите за износа, ЧМР и участвал в натоварването на стоките, а пласментът и разговорите с клиенти се осъществявали от управителя г-н. П., който живее в Гърция и контактува с пряко с клиентите. Свидетелят твърди, че е присъствал на всяко товарене на стоката от България към Гърция; преброявал стоката, поверявал я на транспортиращата компания и предоставял на шофьорите ЧМР, инвойс фактура, и правел проверка за валидност на ДДС номер на контрагента и така, този набор документи го давал на шофьора, давал инструктаж за адрес на разтоварване и се уговарили когато бъде изпълнен курса как да си получи транспортните документи, които вече са заверени от получателя, които да предаде в счетоводството за осчетоводяване. Според Д. стоката за бита, дрехи, обувки, дом. потреби, са се товарели от склада в И., входът от [улица], срещу ресторант „Катеричката“, а товареното на авточастите е ставало от „Ел би комерс“ от магазина им за авточасти на [улица].

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществото на правния спор:

РА е издаден от компетентни органи по смисъла на чл.119, ал.2 ДОПК. РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Обжалваният РА е постановен при несъобразяване с материалния закон.

Предмет на съдебен контрол е РА само в потвърдената му част, а именно досежно сумата от **5 497,56** лева, от която 5067,56 лева – доначислен ДДС на основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС по фактури, издадени от жалбоподателя към РЕТ Ф. Н. и 430,00 лева – отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени на жалбоподателя от [фирма], на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС.

Съдът намира за необоснован извода на ревизиращите органи за липса на доказателства за реално осъществени ВОД, тъй като не е доказано транспортиране на стоките извън територията на страната.

За да бъде доказано осъществяването на ВОД е необходимо да се установи кумулативното наличие на елементите от фактическия състав на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, редакция в сила от 01.01.2020 г., а именно: предмет на доставката са стоки; доставчикът е регистриран по ДДС в България към датата на данъчното събитие; получателят е регистриран за целите на облагането с ДДС в друга държава членка на ЕС към датата на данъчното събитие и е предоставил идентификационния си номер по ДДС на доставчика; доставката е възмездна; стоката е транспортирана от територията на страната до територията на другата държава членка; доставката е отразена от доставчика във VIES декларация.

По силата на чл. 53, ал. 1 от ЗДДС вътреобщностните доставки са облагаеми с нулева ставка на данъка. Предпоставките за прилагане на нулевата ставка са посочени в чл. 53, ал. 2 от ЗДДС, редакция в сила от 01.01.2020 г. Видно от текста на разпоредбата, доставчикът следва да разполага алтернативно със следните доказателства:

т. 1. Документи за доставката, определени с ППЗДДС;

т. 2. Документи за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка, определени с чл. 45а от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2018/1912 на

Съвета от 4 декември 2018 г. за изменение на Регламент за изпълнение /ЕС/ №282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки.

С текста на чл. 45а от Регламент 2018/1912 е въведено доказателствено правило, което дава определена степен на правна сигурност на доставчика, който за целта следва да разполага най-малко с две непротиворечащи си доказателства, издадени от две различни лица, независими едно от друго, от продавача и от придобиващото лице. Съгласно §3 от Регламент 282/2011 за доказателства за изпращането или превоза се приемат транспортни документи /товарителница, коносамент и др./, както и визираните в §1 непротиворечащи си доказателства. Като такива са посочени застрахователни полици, банкови документи, официални документи, издадени от публичен орган, например нотариус, с които се потвърждава пристигането на стоката в държавата членка на местоназначение или разписка, издадена от складодържател в държавата членка на местоназначение. При наличието им доставчикът може да се позове на оборимата презумпция за осъществен ВОД, като в този случай тежестта за оборването ѝ е на ревизиращия екип.

При представянето на документи, посочени алтернативно с разпоредбата на чл. 45, т. 2, б. „а“ и б. „б“ от ППЗДДС, доказателствената тежест за удостоверяването на ВОД е за жалбоподателя, в качеството му на доставчик. За целта лицето следва да разполага с документи, както следва: т. 1 - фактура за доставката, в която да е посочен идентификационния номер по ДДС на получателя, издаден от друга държава членка, под който номер му е извършена доставката; т. 2 – документи за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка. Документите по т. 2 са в зависимост от това кое е лицето, извършило транспорта и за чия сметка. В случай, че транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя, чл. 45, т. 2. б. „а“ от ППЗДДС, доставчикът следва да представи транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи че стоките са получени на територията на друга държава членка. В писменото потвърждение задължително се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество. В случай, че транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика – чл. 45, т. 2, б. „б“ от ППЗДДС, следва да се

представи транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка.

Видно от доказателствата по преписката, в случая е налице хипотезата на чл. 45, т. 2, б. „б“ от ППЗДДС, предвид представените от жалбоподателя фактури за транспортни услуги, издадени от [фирма].

От събраните по делото доказателства се установява, че транспортът по доставките е осъществен от трето лице - [фирма] за сметка на доставчика въз основа на представени договори за превоз на товари. Представени са регистрационни табели на МПС, фактури за наем, фактури за транспортни услуги и банкови извлечения за плащането им, трудови договори на лицата, извършили транспорта. Видно от представените товарителници към всяка от издадените фактури, не е налице нередност при попълването им. Представените ЧМР съдържат подписи и печати, положени от изпращача и превозвача. Във всички международни товарителници в кл.16 е поставен печат на превозвача и е посочен номер на превозното средство, попълнени са кл. 22 – изпращач, кл.23- превозвач и кл.24- получател, подписани и подпечатани. Представените транспортни документи са редовни от външна страна и като такива се ползват с материална доказателствена сила по отношение на условията за транспорта.

Жалбоподателят е представил както изискуемите по ППЗДДС документи за доставката, така и документи за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка-Гърция. Видно от заключението на ССЕ документите, въз основа на които са осчетоводени доставки от жалбоподателя към Р. Ф. Н., са както следва: копие на фактура; международна товарителница; потвърждение за получени стоки на територията на държава членка на ЕС, с което отговарят на изискванията на чл. 45 от ППЗДДС. Органите по приходите не оспорват реалността на доставките, извършени от предходния доставчик на РЛ- „Ел Би К.“ – Е.. Налице са доказателства и за заплащане на стоките, предмет на процесните ВОД от Р. Ф. Н. на „П. Д. Т.“ –Е.. В случая жалбоподателят е представил транспортен документ – ЧМР, писмени потвърждения, доказателства за платени пътни такси в Гърция, а органите по приходите са получили официална информация, че на датите, посочени в ЧМР, МПС са се движили по посока Гърция.

Предвид горното, съдът намира, че органите по приходите необосновано са начислили като дължим данък върху добавената стойност, общо в размер на 5 067,56 лв. по ВОД, извършени по фактури, издадени от жалбоподателя към РЕТ Ф. Н., както и е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 430,00 лв. по издадените от превозвача

[фирма] фактури. С оглед гореизложеното, РА следва да бъде отменен в оспорената му част.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, съдът намира за основателно съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК. В хода на съдебното производство жалбоподателят е направил действителни разноски в размер на 770 лева: 50 лева държавна такса и 720 лева възнаграждение за ССЕ, като не е направено искане за присъждане на адвокатско възнаграждение.

Воден от гореизложеното съдът:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221020006224-091-001/05.05.2021г., издаден от Ф. С. Й. – орган, възложил ревизията, и Т. Н. В. – ръководител на ревизията, изменен с Решение № 1220/10.08.2021г. на Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който на „П. Д. Т.“ –Е. – [населено място], представлявано от управителя П. Д., са направени корекции на декларираните от дружеството резултати по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на **5 497,56** лева за ревизирия данъчен период месец август 2020 г.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП да заплати на „П. Д. Т.“ –Е., ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], район „С.“, [улица], ет. 5, представлявано от управителя П. Д., сумата от 770 /седемстотин и седемдесет/ лева, представляваща сторените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: